

Spørgsmaal til den hoitærede Minister, om man tør vente, at der ved den næste ordinaire Rigsdag vil fremkomme Forslag om en tidsvarende Forbedring i Almueskolelærernes Kaar. Det staaer vist ikke til at nægte, at Underviisningens Fremme er af stor Vigtighed for hele Fædrelandets saavel materielle som aandelige Udvikling; men da nu Skolelærernes bedre Udlæggelse staaer i nøie Forbindelse med Underviisningens Fremme, som neppe uden dette vil kunne skee, da neppe gode Kræfter ville offere sig for Tjaget, naar de ikke blive bedre lønede, saa vil jeg haabe, at Thinget vil med mig være enigt i det Udfælsige, at en Forandring i denne Henseende snarest muligt træffes. Paa et senere Stadium af Sagen skal jeg tillade mig at udtale mig om de enkelte Paragrapher.

Barfod: Fuld Tillid til den ærede Cultusminister, skal jeg ikke alene selv i det Bæsentlige stemme for nærværende Lovudkast, men ogsaa paa det Bedste anbefale det til det ærede Things Interesse, — jeg siger i fuld Tillid til Cultusministeren, nemlig med den Tillid, at han selv vil indsee, at der ved denne Lov er gjort saagodt som Intet, ja jeg kunde næsten sige slet Intet til Skolelærerstandens Kaars Forbedring, og at det som en Folge deraf vil være nødvendigt, at der senere gjøres betydligt mere; antog jeg ikke, at saavel Regjeringen som Rigsdagen indsaae, at denne Lov gjorde næsten intet til Skolelærerstandens Kaars Forbedring, maatte jeg naturligviis paa det Bestemteste stemme imod den, da jeg ellers vilde frygte for, at det vilde trække end længere ud med de nødvendige Forslag og Foretagender i saa Henseende. Vel veed jeg, at den Afgift, som her søges hævet, falder meget forskjelligt paa Skolelærerne; jeg veed saaledes, at det vel ikke er ubetydeligt for Skolelærerne i den Valgfreds, som jeg har den Ære at repræsentere her paa Rigsdagen; jeg veed, at der vil omtrent hver Skolelærer blive lettet for en Afgift af 9 Rbd. eller saa omtrent aarlig, ja jeg veed ogsaa, at der er en Skolelærer, jeg troer dog kun, at det er en enkelt, i Mesinge i Fyen, som vil blive lettet for 16 Rbd. aarlig; men veed jeg tillige, at der er et betydeligt Antal af Skolelærere, for hvem Lettelsen kun vil blive en 4 Mk. 8 ß à 12 ß eller saa om

Maret, og mange have slet ikke denne Afgift at svare. Spørger man dernæst, hvad vil Lettelsen betyde for Skolelærerstanden som en Hæelighed, saa skulde jeg seile meget, om det, fordeelt over hele Skolelærerstanden, vilde blive for en Enkelt mere end omtrent 10 Mk. 8 ß, det vil sige omtrent til et Par Støvlesaaler; det er altsaa i den Overbeviisning, at Regjeringen og Rigsdagen vil føle, at der herved er skeet saagodt som Intet, saa at der maa gjøres noget meget mere i Fremtiden, at jeg baade skal tillade mig at stemme for Loven og at anbefale den, idet jeg dog maa tilføie, at § 3 i dens nuværende Affattelse maa jeg paa det Bestemteste fraraade. Det er imidlertid Noget, som ikke vedkommer den almindelige Behandling, og derom skal jeg først tillade mig at udtale mig nærmere ved den anden Behandling, idet jeg maa forbeholde mig et Forslag, der saaledes ændrer denne § 3, at medens den bliver hævet for Møens Skolelærere, det dog ikke paa en ubillig Maade vil komme Stege Commune til Skade.

Frolund: Jeg troer ikke, saadanne almindelige Udtalelser, som her have fundet Sted idag om Skolevæsenet, have deres Plads ved denne Behandling (Hør!), jeg troer ikke engang, at Skolesagen kan være tjent med at faae det Spørgsmaal bragt herind ved en saadan Placat som den, her foreligger; skulde vi tage det Spørgsmaal for, saa skal det skee paa en anden Maade, saa skal det stilles frem som en Hovedsag. Jeg har udbedet mig Ordet, for at takke den ærede Cultusminister for, at han dog har fundet Leilighed til at forelægge dette Lovforslag. Det er vel ikke grumme meget, og det er naturligviis Noget, som slet ikke hører hen under Skolereformen, men det synes dog at tyde paa et velvilligt Sind for Almueskolelærerne, og det er noget, som i enhver Henseende fortjener Paaskjønnelse, thi naar en Mand er fattig, saa kan han ikke yde store Gaver — jeg vil ønske Cultusministeren nogen større Rigdom for Æftrtiden. Forøvrigt er det jo da heller ikke saa ganske lidt. Det er blevet sagt, at det var usfælt, men jeg vil gjøre dem, mine Herre! opmærksom paa, at det dog paa mange Steder kan beløbe sig til næsten en halv Skilling om Dagen (Latter), det er for en Almueskolelærer slet ikke